

ŁĄTECZNY (1) *ai*

N sg m łąteczny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Przymiotnik od „łątka” ‘lalka’:

Wyrażenie: »łąteczny kramarzyk«: Nugivendus, di Łąteczny [!] Kramárzik/ ten zwłafzczá który łątki/ obraski/ Barwki/ Dziećinne á niewieście rzeczy w fwym kramie ma. Mqcz 252d.

Cf **ŁĄTKOWY**

TK